V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-791/19) [1]

(Valsts pienākumu neizpilde – Tiesnešiem piemērojamie disciplinārie pasākumi – Tiesiskums – Tiesnešu neatkarība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Disciplinārpārkāpumi tiesas nolēmumu satura dēļ – Neatkarīgas un tiesību aktā noteiktas disciplinārtiesas – Saprātīga termiņa un tiesību uz aizstāvību ievērošana disciplinārlietās – LESD 267. pants – Valsts tiesu tiesību un pienākuma vērsties Tiesā ar lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu ierobežošana)

(2021/C 382/02)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji *K. Banks, S. L. Kalėda* un *H. Krämer*, vēlāk *K. Banks, S. L. Kalėda* un *P. J. O. Van Nuffel*)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji: *B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska* un *A. Gołaszewska*)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: *C. Pochet, M. Jacobs* un *L. Van den Broeck*), Dānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji *M. Wolff, M. Jespersen* un *J. Nymann-Lindegren*, vēlāk *M. Wolff* un *J. Nymann-Lindegren*), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: *M. K. Bulterman* un *J. Langer*), Somijas Republika (pārstāvji: *M. Pere* un *H. Leppo*), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: *C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Falk, J. Lundberg* un *H. Eklinder*)

Rezolutīvā daļa

1) — Nenodrošinot Sąd Najwyższy (Augstākā tiesa, Polija) Izba Dyscyplinarna (Disciplinārlietu palāta), kurai ir jāpārbauda disciplinārlietās pret tiesnešiem pieņemtie nolēmumi, neatkarību un objektivitāti (2017. gada 8. decembra ustawa o Sądzie Najwyższym (Likums par Augstāko tiesu), konsolidētājā redakcijā, kas publicēta 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (825. pozīcija), 3. panta 5. punkts, 27. pants un 73. panta 1. punkts, lasīti kopā ar 2011. gada 12. maija ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (Likuma par Valsts tiesu padomi), kas grozīts ar 2017. gada 8. decembra ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Likums par grozījumiem Likumā par Valsts tiesu padomi un dažos citos likumos), 9.a pantu),

— pieļaujot, ka tiesu nolēmumu saturs var tikt kvalificēts par disciplinārpārkāpumu, ko pieļāvis vispārējās jurisdikcijas tiesas tiesnesis (2001. gada 27. jūlija ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Likums par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju), redakcijā ar secīgi izdarītiem grozījumiem, kuri publicēti 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (52., 55., 60., 125., 1469. un 1495. pozīcija) 107. panta 1. punkts un Likuma par Augstāko tiesu, konsolidētajā redakcijā, kas publicēta 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (825. pozīcija), 97. panta 1. un 3. punkts);

— piešķirot Sąd Najwyższy, Izba Dyscyplinarna (Augstākā tiesa, Disciplinārlietu palāta) priekšsēdētājam diskrecionāras pilnvaras izraudzīties kompetento disciplinārtiesu pirmajā instancē lietās par vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem (Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju, redakcijā ar secīgi izdarītiem grozījumiem, kuri publicēti 2019. gada Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (52., 55., 60., 125., 1469. un 1495. pozīcija) 110. panta 3. punkts un 114. panta 7. punkts) un tātad nenodrošinot to, ka disciplinārlietas izskata "tiesību aktos noteiktā" tiesā, un

— negarantējot disciplinārlietu pret vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešiem izskatīšanu saprātīgā termiņā (šī likuma 112. b panta 5. punkta otrais teikums), kā arī paredzot, ka ar pārstāvja iecelšanu un tā veikto aizstāvības uzņemšanos saistītie akti neaptur disciplinārlietas norisi (minētā likuma 113.a pants) un ka disciplinārtiesa izskata lietu pat attiecīgā tiesneša vai viņa pārstāvja attaisnotas prombūtnes gadījuma, par kuru ir paziņots (šī paša likuma 115. a panta 3. punkts), un tātad – nenodrošinot izvērtējamo vispārējās jurisdikcijas tiesu tiesnešu tiesību uz aizstāvību ievērošanu,

Polijas Republika nav izpildījusi LES 19. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos pienākumus.

2) Pieļaujot, ka tiek ierobežotas valsts tiesu tiesības iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tādējādi, ka par to ir iespējams ierosināt disciplinārlietu, Polijas Republika nav izpildījusi LESD 267. panta otrajā un trešajā daļā paredzētos pienākumus.

3) Polijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

4) Beļģijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

([1]) OV C 413, 9.12.2019.

Tiesas (virspalāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)*

(Lieta C-911/19) ([1])

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 263. un 267. pants – Juridiski nesaistošs Savienības akts – Pārbaude tiesā – Eiropas Banku iestādes (EBI) izdotas pamatnostādnes – Produktu pārraudzības un pārvaldības pasākumi banku mazumtirdzniecības produktiem – Spēkā esamība – EBI kompetence)

(2021/C 382/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fédération bancaire française (FBF)

Atbildētāja: Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)